

«Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗΣ

ΔΥΣΚΟΛΗ ΑΛΛΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ»

Μέσα στα πλαίσια του έργου του κοινωνικού λειτουργού στο σχολείο είναι και η ενημέρωση-ευαισθητοποίηση της σχολικής κοινότητας για διάφορα θέματα που σχετίζονται με τα παιδιά μας.

Παρακάτω σας παραθέτουμε ένα μικρό απόσπασμα από το βιβλίο της Κικής Τζωρτζακάκη που μεταξύ άλλων κάνει λόγο για την ενθάρρυνση των παιδιών.

« **Η ενθάρρυνση στηρίζεται** στην υπαρκτή βάση της προσπάθειας του παιδιού έστω και της παραμικρής. {Βλέπω άνοιξες το βιβλίο σου. Έκανες ένα καλό βήμα} λέει ο γονιός που θέλει να ενθαρρύνει. Αν πει {μπράβο παιδί μου που άνοιξες το βιβλίο σου} αυτό το μπράβο ακούγεται σαν κοροϊδία. **Η δυσκολία μας να διαχωρίσουμε τον έπαινο από την ενθάρρυνση** οφείλεται στα βιώματα της αυταρχικής ανατροφής μας. Στην αυταρχική ανατροφή η οποία σε μεγάλο ποσοστό είναι ακόμα σε χρήση υπήρχε ο έπαινος και η τιμωρία με τις οποίες γονείς και εκπαιδευτικοί προσπαθούσαν να χειραγωγήσουν παιδιά και εφήβους. Με τις κοινωνικές αλλαγές των τελευταίων χρόνων ο έπαινος και η τιμωρία αποδυναμώθηκαν χωρίς όμως να το αντιληφθούν πολλοί γονείς και εκπαιδευτικοί. Δε μπορούν λοιπόν να εξηγήσουν την αδυναμία τους να συνεννοηθούν με τα παιδιά και να επιβάλλουν την άποψή τους και νοσταλγούν τις εποχές που τα παιδιά είχαν σεβασμό και αποδέχονταν τον έπαινο και την τιμωρία.

Η διαφορά της ενθάρρυνσης από τον έπαινο είναι ότι η ενθάρρυνση απευθύνεται μόνο στις προσπάθειες του παιδιού να βελτιωθεί ενώ ο έπαινος περιστρέφεται κυρίως γύρω από το αποτέλεσμα και τα φυσικά έμφυτα προτερήματα του παιδιού τα οποία όμως είναι δώρο της φύσης. Το παιδί δεν έκανε καμία προσπάθεια γι'αυτά επομένως δεν το αγγίζει ο έπαινος. Αν πω στο παιδί :σήμερα τα γράμματά σου είναι πολύ καλύτερα από χτες αυτός ο ενθαρρυντικός λόγος το βοηθάει. Αν του πω : αν ήθελες να χρησιμοποιήσεις την εξυπνάδα σου θα γινόσουν άριστος μαθητής αυτός ο έπαινος δεν το βοηθάει γιατί η εξυπνάδα είναι χάρισμα. Δεν κόπιασε το παιδί για να την αποκτήσει. Η ενθάρρυνση

παίρνει ως βάση την προσωπική προσπάθεια όσο μικρή και αν είναι. Εμείς όμως οι μεγάλοι **δεν αντιλαμβανόμαστε** συχνά τις μικρές προσπάθειες που κάνουν τα παιδιά μας γιατί έχουμε στρέψει την προσοχή μας στα μεγάλα και εντυπωσιακά επιτεύγματα.

Νομίζουμε πως αν συγκρίνουμε το παιδί μας με τους άριστους αυτή η σύγκριση θα το βοηθήσει να αντιληφθεί τη δική του ικανότητα και θα προσπαθήσει να τους μιμηθεί. Δυστυχώς συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Η σύγκριση με τους άλλους πικραίνει και εξοργίζει το παιδί μας και μειώνει ακόμα περισσότερο τις προσπάθειές του.

Αν θέλουμε να βοηθήσουμε το παιδί μας να το συγκρίνουμε μονάχα με τον εαυτό του. **Ας δοκιμάσουμε** αυτή τη μέθοδο: Σήμερα το γραφείο σου είναι πιο τακτικό από χτες. Τώρα είναι πιο καθαρό. Ο ενθαρρυντικός μας λόγος αποτελεί ευχάριστη έκπληξη για το παιδί μας!

Τέλος **να φερόμαστε** στο παιδί μας όπως φερόμαστε στον αγαπημένο μας φίλο. Θα μπορούσαμε να ταπεινώνουμε να εξευτελίζουμε να περιφρονούμε το φίλο μας?.....»

Από το βιβλίο της Κικής Τζωρτζακάκη

«Μαμά κόψε το κήρυγμα και συ μπαμπά επίσης!»